

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/823/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114226085
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1114226085.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: L. V. A., nar. X.X.XXXX, bytom H. 2, N., v konaní zastúpenej Mgr. Petrom Reom, advokátom so sídlom Partizánska 2, Bratislava, proti odporcovi: Toletum s.r.o., so sídlom Smrečianska 43, Bratislava, IČO: 35 947 128, o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 6.10.2014, č.k. 7C/106/2014-21, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I v Bratislave zo dňa 6.10.2014, č.k. 7C/106/2014-21 potvrdzuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil súdnemu exekútorovi M. F. H. so sídlom v F., aby nenakladal s výťažkom dražby vykonanej v rámci exekúcie sp. zn. M.a týkajúcej sa nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese N. V, m.č. A., k.ú. A., evidovaných na LV č. XXXX ako byt č. XX, nachádzajúci sa na 7. nadzemnom podlaží bytového domu súp. č. XXXX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku vo veľkosti X/XX, a to až do právoplatného skončenia súdneho konania o vydanie bezdôvodného obohatenia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sa chce vo veci samej domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré mal odporca získať ako oprávnený v exekučnom konaní, vedenom pod sp. zn. EX XXX/XXXX u súdneho exekútora F. v dôsledku toho, že exekučný titul, na základe ktorého sa viedla exekúcia, odpadol.

Vo svojom návrhu však neosvedčila ani základný predpoklad na nariadenie predbežného opatrenia - osvedčenie právneho vzťahu medzi účastníkmi, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Výťažok z dražby dosiaľ nebol odporcovi, ako oprávnenému v exekučnom konaní, poukázaný, teda jeho majetok sa dosiaľ nezväčšil a bezdôvodné obohatenie u neho dosiaľ nenastalo.

Okrem toho súd prvého stupňa nepovažoval nebezpečenstvo ujmy, ktoré prípadne hrozí navrhovateľke, za bezprostredné a naliehavé. Ani túto základnú náležitosť predbežného opatrenia teda navrhovateľka neosvedčila. Navrhovateľka nepreukázala, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 9.7.2012, č. k. 36Er 498/2007-514, ktorým bol schválený príklep, by malo byť právoplatné. Poukázal aj na to, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.1.2013, č. k. 24C/81/2012-59, ktorým bolo vyhlásenie nebohého manžela navrhovateľky o uznaní záväzku a súhlase s exekúciou určené za neplatné právne úkony, nadobudlo právoplatnosť už dňa 18.2.2013, t.j. pred dvadsiatimi mesiacmi. Navrhovateľka ani nijakým spôsobom neosvedčila existenciu konkrétneho konania odporcu, prípadne

inej osoby - súdneho exekútora, z ktorého by jej hrozila bezprostredná ujma. Z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vôbec nevyplývajú konkrétne skutočnosti, ktoré by aspoň osvedčili snahu odporcu sťažiť alebo znemožniť výkon prípadného budúceho rozhodnutia.

Ďalej súd prvého stupňa poukázal na význam vlastníckeho práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka a čl. 20 ods. 4 Ústavy SR, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.7.1997, sp. zn. 5Obo 144/97, podľa ktorého „existencia dlhu ešte sama o sebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia. Dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený; u dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery“. Navrhovateľka žiadne také konanie odporcu neoznačila, ani neosvedčila.

Na záver súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 154 ods. 1 a § 141 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, a uviedol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia indikuje, že dosiaľ vo vzťahu k udelenému príklepu nebolo uskutočnené rozvrhové pojednávanie, pričom navrhovateľka, ako spoluvlastníčka vydraženej nehnuteľnosti, je účastníčkou tohto konania. Ak by sa rozvrhové pojednávanie uskutočnilo skôr, než súd rozhodne o procesnom návrhu navrhovateľky na zastavenie exekúcie, má navrhovateľka prostriedky procesnej obrany ustanovené v Exekučnom poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka s tým, že s týmto rozhodnutím nesúhlasí. Podľa navrhovateľky osvedčenie konania odporcu, z ktorého by jej hrozila bezprostredná ujma, už bolo dokázané tým, že odporca inicioval voči jej nebohému manželovi Ing. M. A. exekučné konanie, ktorého jednoznačným cieľom bolo získanie neoprávneného majetkového prospechu. Odporca už v čase uzatvárania zmluvy o prevode obchodného podielu a spisovaní notárskej zápisnice vedel, že jeho konanie nemá oporu v zákone a je v rozpore s dobrými mravmi. Už takéto správanie odporcu vzbudzuje obavy, že jej nárok na náhradu budúceho bezdôvodného obohatenia nebude uspokojený. Odporca je uvedený aj v zozname daňových dlžníkov, jeho daňový dlh k 31.12.2013 je 182.773,41 eur. Z toho je zrejmé, že si neplní svoje povinnosti podľa daňových predpisov a prípadne získané prostriedky pochádzajúce z výťažku dražby by boli okamžite zablokované a použité na úhradu daňového dlhu, keďže voči odporcovi sa zrejme vedie daňové exekučné konanie.

Navrhovateľka poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Obdo 6/2010, podľa ktorého na včasné zabezpečenie predbežnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, ale postačuje, ak účastník osvedčí nárok a potrebu nevyhnutnej predbežnej ochrany, pričom postačí ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden dôvod na nariadenie predbežného opatrenia, za splnenia zákonných podmienok na jeho nariadenie, a v takom prípade nie je potrebné osvedčovať alebo preukazovať ešte ďalšie dôvody na jeho nariadenie. Navrhovateľka z tohto rozhodnutia vyvodzuje, že prvostupňový súd nad rámec právneho predpisu požadoval od nej predloženie dôkazov konkrétneho konania odporcu, prípadne inej osoby, z ktorého by jej hrozila bezprostredná ujma. Navrhovateľka má za to, že postačujúco osvedčila svoj nárok a potrebu dočasnej predbežnej ochrany práv a predbežné opatrenie malo byť nariadené.

V súvislosti s exekučným konaním a možnosťami navrhovateľky na jej procesnú ochranu podľa Exekučného poriadku, navrhovateľka uviedla, že súdny exekútor už od začiatku exekúcie disponoval so všetkými informáciami týkajúcimi sa rozporu exekučného titulu s dobrými mravmi, a mal vedomosť o tom, že navrhovateľka ako manželka povinného nikdy neudelila Ing. M. A. súhlas na uzavretie zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorá bola právnym základom pre notársku zápisnicu o uznaní záväzku a súhlase s exekúciou. Napriek tomu pokračoval v exekúcii, uskutočňoval všetky úkony vrátane uskutočnenia dražby nehnuteľného majetku a uskutočnil aj rozvrhové pojednávanie v zmysle § 154 ods. 1 Exekučného poriadku. L.. M. A. však podal námietky proti rozvrhu výťažku, a súd pôvodný rozvrh výťažku zrušil, avšak iba pre formálne nedostatky týkajúce sa výpočtu trov exekučného konania. Navrhovateľka uviedla, že súhlasí s podstatou tvrdenia prvostupňového súdu o existencii prostriedkov jej procesnej ochrany v Exekučnom poriadku, žiadny orgán však nemôže zaručiť, že i v prípade uplatnenia takýchto prostriedkov bude úspešná.

Na základe uvedeného má navrhovateľka za to, že osvedčila svoj nárok, a takisto aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej, resp. ťažko napravitelnej ujmy. Podľa jej názoru nielenže osvedčila, aj preukázala svoj nárok na ochranu svojich práv ako pôvodného vlastníka predmetnej nehnuteľnosti, keď bola protiprávne zbavená svojho vlastníckeho práva a zároveň jej právny poriadok nedovoľuje navrátenie do pôvodného stavu. Exekúcia sa začala a bola uskutočňovaná na základe neplatného právneho úkonu a dražba nemala byť vôbec uskutočnená. Navrhovateľka má nárok po právoplatnom zastavení exekučného konania požadovať vrátenie bezdôvodného obohatenia za plnenie (výťažok z dražby), ktorého právny dôvod odpadol (exekúcia bude zastavená). Nevydanie predbežného opatrenia, ktorým sa zamedzí súdnemu exekútorovi nakladať s finančnými prostriedkami, ktoré získal na základe dražby, bude znamenať pre navrhovateľku ťažko napravitelnú majetkovú ujmu, keďže ak exekútor až do zastavenia exekúcie vyplatí odporcovi výťažok z dražby, odporca bude nútený na základe daňového exekučného konania prostriedky použiť na úhradu svojho daňového dlhu. Každým dňom neposkytnutia právnej ochrany navrhovateľke sa zvyšuje jej ujma, nakoľko každým dňom sa predlžuje stav, kedy sú porušované jej práva ako pôvodného vlastníka draženej nehnuteľnosti. Zloženie výťažku dražby do úschovy na súde by výrazne zvýšilo úroveň jej ochrany, keďže v prípade vydania rozhodnutia vo veci samej nebude musieť žiadať o vrátenie bezdôvodného obohatenia odporcu. Žiada preto, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že súdnemu exekútorovi uloží nenakladať s výťažkom dražby až do právoplatného skončenia súdneho konania o vydanie bezdôvodného obohatenia spočívajúceho vo vydaní výťažku z dražby.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadril, pretože v súlade s ust. § 75 ods. 8 O.s.p. mu vzhľadom na spôsob rozhodnutia (zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia) nebolo doručené napadnuté uznesenie, ani odvolanie navrhovateľky voči nemu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Po oboznámení sa s obsahom spisu a po zhodnotení návrhu na nariadenie predbežného opatrenia odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením a odkazuje naň. Napadnuté rozhodnutie v podstate dáva odpovede aj na všetky námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní.

Rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý nie je možné predbežné opatrenie nariadiť, je skutočnosť, že medzi navrhovaným predbežným opatrením a konaním (rozhodnutím) vo veci samej, nie je vzájomná súvislosť. Ak by bolo predbežné opatrenie nariadené, navrhovateľka nemôže byť úspešná v konaní vo veci samej, lebo odporcovi nebude vydaný výťažok z dražby. Zamietnutím návrhu vo veci samej by predbežné opatrenie zaniklo zo zákona podľa § 77 ods. 1 písm. b) O.s.p..

Navrhované predbežné opatrenie má mať podľa navrhovateľky vlastne akýsi preventívny charakter, čo je však podľa odvolacieho súdu neprípustné. Navrhovateľka v odvolaní sama pripúšťa, že má k dispozícii prostriedky procesnej ochrany podľa Exekučného poriadku. V tomto dokonca súhlasí s podstatou tvrdení prvostupňového súdu. No ďalej uvádza, že žiadny orgán jej nemôže zaručiť, že i v prípade uplatnenia týchto prostriedkov bude úspešná. K tomu musí odvolací súd uviesť, že nemôže predpokladať, že súdny exekútor alebo dokonca exekučný súd, nebudú postupovať podľa zákona a nestranne. Ak by tak nepostupovali, a navrhovateľke by v dôsledku toho skutočne vznikla škoda, ktorej sa obáva, môže postupovať podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ako „poistku“ však nemôže žiadať o nariadenie predbežného opatrenia iným súdom a spôsobom, ktorý je v rozpore s ustálenou judikatúrou o predbežných opatreniach. Nárok vo veci samej navrhovateľka nijako neosvedčuje, nakoniec aj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obdo 6/2010, na ktorý v odvolaní poukazuje, jasne hovorí, že je potrebné v prvom rade osvedčiť nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana.

Právna neistota navrhovateľky spočívajúca v tom, ako sa naloží s výťažkom dražby, sa nariadením predbežného opatrenia žiadnym spôsobom nevyrieši.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania spojených s rozhodovaním o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní úspešnému odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.